

DET KONGELIGE BARNE-
OG FAMILIEDEPARTEMENT

Prop. 53 L

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i angrerettloven (pengespill)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold..	5	3.3	Andre lands rett mv.	8
			3.4	Forslaget i høringsnotatet	9
2	Bakgrunn for lovforslaget	5	3.5	Høringsinstansenes syn	9
2.1	Innledning	5	3.6	Departementets vurderinger	9
2.2	Høringen	5			
3	Pengespill og angrerett	6	4	Ytterligere endringer i angrerettloven § 2	10
3.1	Gjeldende rett mv.	6			
3.1.1	Pengespilloven.....	6	5	Økonomiske og administrative konsekvenser	10
3.1.2	Angrerettloven.....	7			
3.2	Pengespill og praksis	7	6	Merknader til lovforslaget	10
3.2.1	Ulike typer spill	7			
3.2.2	Praktiske utfordringer ved plikten til å gi forhånds- opplysninger	8		Forslag til lov om endringer i angrerettloven (pengespill)	12
3.2.3	Om praktisering av angrerett.....	8			

DET KONGELIGE BARNE-
OG FAMILIEDEPARTEMENT

Prop. 53 L

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i angrerettloven (pengespill)

*Tilråding fra Barne- og familiedepartementet 17. mars 2023,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

I proposisjonen foreslår Barne- og familiedepartementet å unnta pengespill fra angrerettloven. Det har vist seg at krav om forhåndsopplysninger og angrerett ved pengespill vanskelig lar seg praktisere. Proposisjonen inneholder også forslag om å rette opp inkurier i angrerettlovens bestemmelse om virkeområde.

2 Bakgrunn for lovforslaget

2.1 Innledning

Angrerettloven av 20. juni 2014 nr. 27 om opplysningsplikt og angrerett ved fjernsalg og salg utenom faste forretningslokaler regulerer avtaler mellom forbruker og næringsdrivende som inngås ved fjernsalg eller salg utenom faste forretningslokaler. Loven stiller blant annet krav til hvilke opplysninger den næringsdrivende skal gi før avtale inngås, og gir forbrukeren 14 dagers adgang til å si seg løs fra avtalen/angre seg, uten å gi noen begrunnelse.

Angrerettloven gjennomfører forbrukerrettighetsdirektivet (2011/83/EU) i norsk rett. Direktivets artikkel 3 nr. 3 bokstav c fastsetter at direktivet ikke får anvendelse på avtaler om «pengespill som innebærer innsats med pengeverdi i hasardspill, herunder lotterier, kasinospill og veddemål». Ved gjennomføring av direktivet fulgte man ikke denne begrensningen i direktivets virkeområde.

Formålet med å la angrerettlovens virkeområde også omfatte pengespill, var å øke forbrukerbeskyttelsen for dem som tipper, kjøper lottokuponger eller deltar i andre pengespill, først og fremst over internett. I ettertid har dette vist seg å være en uheldig løsning som er vanskelig å praktisere.

2.2 Høringen

Barne- og familiedepartementet sendte forslag til endringer i angrerettloven på høring 8. september 2022. Kultur- og likestillingsdepartementet videre-sendte høringsnotatet til ytterligere noen instanser 12. september 2022. Høringsfristen var 30. november 2022. Følgende fikk høringsnotatet til uttalelse:

Departementene

Høyesteretts kontor
Lagmannsrettene
Agder tingrett
Hordaland tingrett
Nord-Troms og Senja tingrett
Oslo tingrett
Sør-Rogaland tingrett
Trøndelag tingrett
Domstoladministrasjonen
Regjeringsadvokaten

Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo

Universitetet i Tromsø Norges arktiske universitet

Barneombudet
 Forbruker Europa
 Forbrukerklageutvalget
 Forbrukerrådet
 Forbrukertilsynet
 Forbruksforskningsinstituttet SIFO
 Konkurransetilsynet
 Lotteri- og stiftelsestilsynet
 Markedsrådet
 Medietilsynet
 Regelrådet
 Sivilombudet

Fylkeskommunene
 Bergen kommune
 Kristiansand kommune
 Oslo kommune
 Stavanger kommune
 Trondheim kommune

Actis – Rusfeltets samarbeidsorgan
 ANFO – Annonserforeningen
 Arbeidernes Ungdomsfylking – AUF
 Blå Kors
 Bransjeforeningen for samfunnsnyttig
 lotterivirksomhet
 Den Norske Advokatforening
 Den Norske Dommerforening

Den Norske Turistforening
 Finans Norge
 Fotolotto AS
 Fremskrittspartiets Ungdom
 Grønn Ungdom
 Hjelpelinjen for spillavhengighet
 Hovedorganisasjonen Virke
 KORUS Øst
 Kristelig Folkepartis Ungdom
 Landsorganisasjonen i Norge (LO)
 LNU – Norges barne- og ungdomsorganisasjoner
 Mediebedriftenes landsforening (MBL)
 NHO Luftfart
 NHO Reiseliv
 NHO Sjøfart
 NHO Transport
 Norges Bingo- og lotteriforbund
 Norges Juristforbund
 Norges Rederiforbund
 Norsk forening for spillproblematikk
 Norsk ReiselivsForum
 Norsk Tipping AS
 Novamedia Norsk Postkodelotteri AS
 Press – Redd Barna Ungdom

Redd Barna
 Rød Ungdom
 Senterungdommen
 Sosialistisk Ungdom
 Spillavhengighet Norge
 Stiftelsen Norsk Rikstoto
 Ungdom og Fritid
 Unge funksjonshemmede
 Unge Høyres landsforbund
 Unge Venstre
 Unio Hovedorganisasjon for universitets- og
 høyskoleutdannede
 Velferdsforskningsinstituttet NOVA
 Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund (YS)

Følgende instanser har kommet med realitets-
 merknader:

Lotteri- og stiftelsestilsynet
 Norsk Bransjeforening for Onlinespill
 Norsk Tipping AS
 Stiftelsen Norsk Rikstoto

Følgende har svart at de ikke har merknader, eller
 ikke ønsker å avgi uttalelse:

Borgarting Lagmannsrett
 Forsvarsdepartementet
 Justis- og beredskapsdepartementet
 Klima- og miljødepartementet
 Norges Høyesterett
 Samferdselsdepartementet

3 Pengespill og angrerett

3.1 Gjeldende rett mv.

3.1.1 Pengespilloven

Pengespill er regulert i lov 18. mars 2022 nr. 12 om pengespill (pengespilloven) og forskrift 17. november 2022 nr. 1978 om pengespill (pengespillforskriften), som trådte i kraft 1. januar 2023. Pengespilloven gjelder pengespill der deltakere mot en innsats kan vinne en premie av økonomisk verdi, og resultatet er helt eller delvis tilfeldig, jf. § 2. Pengespilloven slår sammen og oppdaterer tre tidligere lover på pengespillfeltet (pengespillloven av 1992, lotteriloven og totalisatorloven), og innfører nye regler. Spesiallovgivningen om pengespill suppleres av generelle lover som avtaleloven og markedsføringsloven.

Det overordnede målet med reguleringen av pengespillmarkedet er å begrense uheldig spilleadferd ved å sikre at lotterier og pengespill tilbys i

trygge og ansvarlige former. Reguleringen skal også legge til rette for at lotterier og pengespill kan være en inntektskilde for samfunnsnyttig og humanitært arbeid, idrett og kultur. I Norge tilbys pengespill innenfor en enerettsmodell, som innebærer at Norsk Tipping og Norsk Rikstoto har enerett til å tilby de fleste former for pengespill. I tillegg gis det tillatelse til foreninger og lag for å avholde private lotterier.

Pengespilloven og -forskriften stiller strenge krav til pengespillene til Norsk Tipping og Norsk Rikstoto. Selskapene er underlagt strenge regler for markedsføring, og det er krav om maksimale tapsgrenser, personlige beløpsgrenser, aldersgrense på 18 år og at spillerne skal være registrert, altså ikke kunne spille anonymt. Selskapene har analyseverktøy som kartlegger kundenes spilleatferd, slik at kunder som er i ferd med å utvikle et uheldig spillemønster kan bli fulgt opp. Det er også regler om pause og utestenging fra spill. Norsk Tipping har også krav om avbrudd i spillet etter det har gått en viss tid, maksimal spillehastighet og at spilleren må sette grenser for hvor mye tid han eller hun kan bruke på visse spill.

3.1.2 Angrerettloven

Den tidligere angrerettloven av 21. desember 2000 omfattet pengespill, men gjorde unntak fra angreretten for «spille- og lotteritjenester» ved annet fjernsalg enn telefonsalg, jf. § 19 første ledd bokstav a. Unntaket fra angreretten omfattet først og fremst pengespill kjøpt over internett. Dermed var det angrerett på kjøp av pengespill utenom faste utsalgssteder og ved telefonsalg.

Angrerettloven av 2014 (angrerettloven) gjør ikke unntak fra lovens virkeområde for avtaler om pengespill. Det generelle unntaket i angrerettloven § 2 bokstav g for avtaler om varer og tjenester under kr 300 kjøpt utenom faste forretningslokaler gjelder imidlertid også for pengespill. For eksempel kjøpte lodd av dørselger for mindre beløp omfattes derfor ikke av angrerettloven. Angrerettloven § 8 pålegger den næringsdrivende å gi forbrukeren en rekke opplysninger før avtale inngås. Blant annet skal det gis informasjon om varens/tjenestens viktigste egenskaper, den næringsdrivendes identitet, pris, ordningene for betaling, avtalens varighet og reglene om angrerett.

Angrerettloven gir forbrukeren 14 dagers angrerett ved kjøp av vare eller tjeneste fra næringsdrivende. Fristen starter å løpe når forbrukeren får varer i fysisk besittelse. Dersom for-

brukeren benytter angreretten, må vedkommende returnere varen. For tjenester starter fristen den dagen avtale om tjeneste ble inngått, se angrerettloven § 21 første ledd. En levert tjeneste kan ikke leveres tilbake. Forbrukeren kan be tjenesteyteren om å starte levering av tjenesten, for eksempel gi tilgang til en bestilt tv-kanal, strømme data/programmer fra en strømmetjeneste eller male et hus, før angrefristen er utløpt, jf. angrerettloven § 19. Ønsker forbrukeren at levering starter før angrefristen er utløpt skal den næringsdrivende kreve at forbrukeren uttrykkelig ber om dette på et varig medium, jf. angrerettloven § 12, se nærmere Prop. 64 L (2013–2014) punkt 3.6.5. Forbrukeren skal opplyses om at vedkommende må betale forholdsmessig for utført tjeneste, dersom angreretten likevel benyttes før tjenesten er fullt ut levert, jf. angrerettloven § 8 første ledd bokstav j, jf. § 26 første ledd. Er tjenesten fullt ut levert, bortfaller angreretten, jf. angrerettloven § 22 bokstav c. Bortfall av angrerett etter levering forutsetter at levering av tjenesten har begynt med forbrukerens uttrykkelige forhåndssamtykke, og at forbrukeren har erkjent at angreretten vil gå tapt etter at den næringsdrivende har oppfylt sine forpliktelser etter avtalen. Har den næringsdrivende ikke gitt forbrukeren opplysninger om angreretten i henhold til angrerettloven § 8 første ledd bokstav h, dvs. at det foreligger angrerett og standardisert skjema for bruk av angrerett, samt vilkårene, tidsfristene og fremgangsmåtene for å bruke angreretten, forlenges angrefristen med 12 måneder, jf. angrerettloven § 21 tredje ledd. Angrefristen på 14 dager starter å løpe når korrekte opplysninger er gitt, jf. fjerde ledd.

Departementet legger til grunn at avtale om pengespill er en tjenesteavtale. Det er presisert i Prop. 64 L (2013–2014) punkt 3.11.13 om Spill og lotteri at angrerettloven § 22 bokstav c innebærer at angreretten på pengespill går tapt etter at pengespillet er gjennomført. Dette innebærer at forbrukeren ikke får pengene tilbake etter at for eksempel trekningen er foretatt, loddet er skrapet eller hesteløpet er avholdt.

3.2 Pengespill og praksis

3.2.1 Ulike typer spill

Norsk Tippings spillportefølje består av lotterispill, sportsspill/oddsspill, instaspill og terminalspill. Norsk Rikstoto tilbyr oddsspill på hesteløp.

Terminalspill spilles på fysiske spillterminaler som er utplassert i bingo-haller, kiosker, bensinstasjoner, barer o.l.

Instaspill er digitale «øyeblikkspill» hvor utfallet fremkommer raskt eller umiddelbart, for eksempel kortspill og hjulspill.

For lotterispill, f.eks. Lotto og Eurojackpot, går det lengre tid før trekning. Lotterispillene har ulike trekningstidspunkt gjennom en uke, og spillerne kan kjøpe lotterideltakelse helt frem til innleveringsfristen.

Ved oddsspill vurderer spillerne sine innsatser opp mot sannsynligheten for å vinne basert på oddsen på ulike spilleobjekter. For eksempel et lags sannsynlighet for å vinne en fotballkamp eller en hests sannsynlighet for å vinne et løp. Oddsen påvirkes blant annet av innleverte innsatser.

3.2.2 Praktiske utfordringer ved plikten til å gi forhåndsopplysninger

Pengespill over internett karakteriseres ved mange og små enkeltransaksjoner. En kunde som spiller digitalt, gjennomfører gjerne flere kjøp innenfor et kortere tidsrom. Dersom hver enkelt transaksjon hos Norsk Tipping og Rikstoto skal følge kravene i angrerettloven om at forbrukeren skal gis omfattende opplysninger før kjøp, vil det gjøre spillene mindre brukervennlige og attraktive sammenlignet med spillene til spillere som ikke har tillatelse til å tilby pengespill i Norge. Mindre flyt i spillene til enerettsaktørene kan øke forbrukernes tilbøyelighet til heller å spille hos andre tilgjengelige aktører som tilbyr spill med større risiko for spillavhengighet.

3.2.3 Om praktisering av angrerett

For instaspill anses det ikke mulig å praktisere angrerett på grunn av det korte tidsrommet mellom spill og resultat.

I henhold til Norsk Tippings spilleregler kan spilleren annullere lotterispill samme dag som spillet er registrert i Norsk Tippings sentrale dataanlegg. Denne «angreretten» håndteres manuelt av selskapets kundeservice. Departementet har fått opplyst at det vil kreve omfattende og kostbare omlegginger i flere av Norsk Tippings IT-systemer dersom det skal innføres en angrerett utover den som praktiseres i dag. Det oppstår særskilte utfordringer med håndtering av angrerett der det er kjøpt flerukerskuponger, hvor kjøpet gjelder spill over flere uker. Også deltakelse i andelslag skaper særlige utfordringer. Her leverer

man flere rekker sammen med andre spillere, på f.eks. Lotto, for å få høyere vannersjanser, og man deler en eventuell premie. Praktisering av angrerett for den enkelte spiller vil dermed kunne påvirke premie og vannersannsynlighet for de øvrige spillerne. Angrerett etter innleveringsfrist/spillestopp er ikke praktisk mulig da Norsk Tipping må låse spillene for å validere antall deltaker og ulike kombinasjoner av spill, samt for å beregne premieprognose. For de internasjonale lotterispillene (Vikinglotto og Eurojackpot) deles informasjonen med de øvrige deltakerlandene som ikke har angrerett for pengespill.

På bakgrunn av spilllets egenskaper gir Norsk Tippings spilleregler i dag kun 15 minutter angrerett på spill med faste odds. Denne angreretten gir spilleren mulighet til å rette opp eventuelle feilregistreringer. Spill på Oddsen på kamper/konkurranser som pågår, for eksempel tipping på hvilket lag som scorer første mål i en pågående fotballkamp, kan imidlertid ikke annulleres/endres. Her kan første scoring komme etter ett minutt og det blir meningsløst med angrerett på f.eks. 15 minutter. Dersom man skulle praktisere angrerettlovens frist på oddsspill, vil høyinvolverte spillere eller grupperinger av spillere kunne manipulere oddsen ved å sette høye innsatser på spillobjekter som i realiteten har lave vannersjanser. Andre spillere vil lokkes til å satse penger på objekter som fremstår som favoritter. Rett før trekning kan de som har manipulert oddsen benytte angreretten, og flytte pengene over til et annet spillobjekt med større vannersjanser. Slik kan spillere vinne store summer ved å vilde andre spillere.

Norsk Rikstoto praktiserer ikke angrerett, men kan korrigere feil som er forårsaket av spillestedet eller Norsk Rikstoto.

Bestemmelsen i angrerettloven § 22 bokstav c om unntak fra angrerett er tolket slik at et uttrykkelig forhåndssamtykke om å frasi seg angreretten for tjenesteavtaler må gis før hvert enkelt pengespill starter. Det legges derfor til grunn at det ikke er adgang til å gi et generelt forhåndssamtykke til å frasi seg angrerett i kundeavtalen med Norsk Tipping eller Norsk Rikstoto. Uttrykkelig forhåndssamtykke ved hvert spill er vanskelig å praktisere og vil gjøre spillene lite brukervennlige.

Angrerettloven gjelder ikke for terminalspill, da avtalen om spill i slike tilfeller ikke inngås ved fjernsalg eller salg utenom faste forretningslokaler, jf. angrerettloven § 1.

3.3 Andre lands rett mv.

Sverige, Finland og Danmark har fulgt systemet i forbrukerrettighetsdirektivet, slik at lovene som gjennomfører direktivet unntar pengespill fra sitt virkeområde. Dermed gjelder verken krav til opplysningsplikt eller angrerett for pengespill.

Lotteri- og stiftelsestilsynet har undersøkt med en rekke tilsynsmyndigheter i Europa, og fått tilbakemelding fra samtlige om at pengespill er unntatt fra tilsvarende lovgivning i disse landene. Departementet er ikke kjent med noe land som praktiserer regler om angrerett på pengespill.

Pengespillenes egenart er nettopp grunnen til at pengespill er unntatt fra anvendelsesområdet til forbrukerrettighetsdirektivet, og at andre europeiske land har fulgt dette ved gjennomføring av direktivet. Det fremgår av forbrukerrettighetsdirektivets fortale nr. 31, at medlemsstatene bør kunne treffe andre, herunder strengere forbrukerverntiltak for slik virksomhet. Pengespill er også unntatt fra anvendelsesområdet til en rekke andre direktiver, som tjenstedirektivet (2006/123/EF), e-handelsdirektivet (2000/31/EF), direktivet om audiovisuelle medietjenester (2010/13/EU) og digitaltelyselsesdirektivet (2019/770/EU).

3.4 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo i høringsnotatet at avtaler om pengespill unntas fra virkeområdet til angrerettloven. Forslaget innebærer unntak både fra reglene om opplysningsplikt og om angrerett. Forslaget ble begrunnet med at angrerettlovens krav til opplysningsplikt og angrerett ikke synes å være anvendelige på pengespill. Departementet bemerket at pengespillovgivningen og ansvarlighetstiltakene som enerettsaktørene Norsk Tipping og Norsk Rikstoto er underlagt om markedsføring, tapsgrenser, analyseverktøy, pause og ute-stengning av spill mv. er de mest hensiktsmessige tiltakene for å sikre forbrukervern for spill, og tiltak som er bedre egnet til å ivareta forbrukerne når det gjelder pengespill, enn reglene i angrerettloven.

Departementet begrunnet også forslaget om å fjerne angreretten og kravet til forhåndsopplysninger med at et hovedprinsipp i norsk pengespillpolitikk er å kanalisere pengespillaktiviteten inn mot sikre og forsvarlige spilltilbud som er underlagt offentlig kontroll. For å lykkes med dette, må spillene Norsk Tipping og Norsk Rikstoto tilbyr ha tilstrekkelig konkurransekraft og være brukervennlige. Det ble vist til at utenlandske aktører til-

byr spill med færre ansvarlighetstiltak og dermed større risiko for spilleavhengighet.

3.5 Høringsinstansenes syn

Lotteritilsynet og Norsk Tipping AS støtter departementets forslag om å unnta avtaler om pengespill fra virkeområdet til angrerettloven. *Stiftelsen Norsk Rikstoto* støtter forslaget om å unnta pengespill fra angreretten. Norsk Rikstoto viser til at dens spillprodukter er lite egnet for reell angrerett og at stiftelsen derfor i realiteten ikke praktiserer angrerett, utover å korrigere dersom kunden utsettes for feil i sitt spill, som refererer seg til spillutsalget eller stiftelsen selv. *Norsk Bransjeforening for Onlinespill* (NBO) bemerker at Norsk Tipping og Norsk Rikstoto verken med eller uten endringene i angrerettloven har tilstrekkelig konkurransekraft og er brukervennlige. NBO opplyser at dens formål er å fremme innføringen av en ansvarlig og bærekraftig lisensregulering av det norske onlinemarkedet for pengespill, som utgjør en stadig økende andel av det totale norske spillmarkedet. NBO påpeker at dette ikke betyr at onlineaktørene er uregulerte, men at de er regulert andre steder enn i Norge. Foreningen mener videre at det ikke er riktig at disse har langt færre ansvarlighetstiltak og større risiko for spilleavhengighet.

3.6 Departementets vurderinger

Et viktig formål bak angrerettloven er å sikre et høyt forbrukervern ved fjernsalg og salg utenom faste forretningslokaler. Bakgrunnen for de særlige reglene er at man anser at det er særlige behov for forbrukerbeskyttelse ved disse salgformene. Ved fjernsalg kan selgerens markedsføring medføre at kjøperen ikke får det fulle bildet av varen eller tjenesten, og får mindre mulighet til å stille spørsmål sammenlignet med ved fysisk avtaleinngåelse, der det som regel er forbrukeren som tar kontakt med selgeren. Ved fjernsalg og salg utenom faste forretningslokaler kan forbrukeren være uforberedt på et salgsfremstøt, og det kan være vanskelig å avslå tilbud fremsatt på denne måten, og man foretar et impuls kjøp som man senere angrer på. Formålet med dagens ordning med å la angrerettlovens virkeområde også omfatte pengespill som gjerne foregår ved fjernsalg, var å øke forbrukerbeskyttelsen for dem som tipper, kjøper lottokuponger eller deltar i andre pengespill. Dette formålet er ikke oppnådd.

Pengespill skiller seg fra kjøp av varer og tjenester over internett da det gjerne gjennomføres

flere fortløpende transaksjoner hver gang forbrukeren spiller. Dette gjør det uforholdsmessig komplisert å praktisere angrerettlovens regler om plikt til å gi ulike forhåndsopplysninger, derunder om adgang til å angre seg innen 14 dager fra avtalen ble inngått. Mindre flyt i spillene til enerettsaktørene kan øke forbrukernes tilbøyelighet til heller å spille hos andre aktører som ikke har tillatelse til å tilby pengespill rettet mot det norske markedet, og som ikke er underlagt de samme ansvarlighetskravene som de lovlige, norske aktørene. Reglene om at spilleren uttrykkelig kan frasi seg angreretten på et varig medium før det enkelte spillet starter, er også vanskelig forenelige med pengespill, uten at det går på bekostning av spillenes brukervennlighet og gir andre aktører en konkurransefordel. Å fjerne reglene om opplysningsplikt og angrerett vil likevel redusere forbrukervernet. Det må derfor gode grunner til for å gjennomføre denne endringen, og forbrukernes rettigheter må være tilstrekkelig ivaretatt gjennom øvrig lovgivning og tiltak.

Et hovedprinsipp i norsk pengespillpolitikk er nettopp å kanalisere pengespillaktiviteten inn mot sikre og forsvarlige spilltilbud som er underlagt offentlig kontroll. For å lykkes med dette, må spillene enerettsaktørene Norsk Tipping og Norsk Rikstoto tilbyr ha tilstrekkelig konkurransekraft og være brukervennlige. Departementet anser det følgelig nødvendig å unnta pengespill fra hele lovens virkeområde, i overensstemmelse med forbrukerrettighetsdirektivets unntak for pengespill. Som nevnt under punkt 3.3, fremgår det av fortalen til direktivet nr. 31 at medlemsstatene bør kunne treffe andre, herunder strengere forbrukerverntiltak for slik virksomhet, istedenfor reglene i direktivet. Etter departementets mening er pengespillovgivningen og ansvarlighetstiltakene som Norsk Tipping og Norsk Rikstoto er underlagt om markedsføring, tapsgrenser, analyseverktøy, pause og utestengning av spill mv. mer hensiktsmessige tiltak for å sikre forbrukervern enn reglene i angrerettloven.

Departementet opprettholder forslaget i høringsnotatet om å unnta avtaler om pengespill fra angrerettloven. Se forslag til angrerettloven § 2 ny bokstav i.

4 Ytterligere endringer i angrerettloven § 2

I forbindelse med endringer i forsikringsavtaleloven mv. (forsikringsdistribusjon mv.) og vedtakelsen av en ny finansavtalelov ble reglene om

opplysningsplikt og angrerett for finansielle tjenester flyttet fra angrerettloven til forsikringsavtaleloven og finansavtaleloven, jf. Prop. 92 LS (2019–2020) om ny finansavtalelov og Prop. 234 L (2020–2021) om endringer i forsikringsavtaleloven. I motsetning til hva lovforslagene i disse proposisjonene forutsatte, ble endringene i forsikringsavtaleloven satt i kraft før den nye finansavtaleloven. Dette medførte utilsiktede endringer i angrerettloven § 2 om lovens virkeområde.

Departementet foreslår at denne inkurien endres ved forslaget til endring av angrerettloven § 2 bokstav g og h.

Departementet foreslår som nevnt under punkt 3.6 at et unntak for pengespill inntas i § 2 ny bokstav i.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Å unnta pengespill fra angrerettloven har som konsekvens at forbrukerne ikke kan angre på kjøpet frem til trekning/spillutfall og få tilbake pengene. Forbrukerne vil kun ha anledning til å annullere kjøp av lotterispill i én dag og spill med faste odds i 15 minutter i henhold til spillereglene til Norsk Tipping. Da en angrerett utover dette veldig sjelden benyttes, vil lovforslaget i praksis få svært liten økonomisk betydning for forbrukerne.

Lovforslaget vil videre medføre at Norsk Tipping og Norsk Rikstoto unngår omfattende og svært kostbare omlegginger av deres IT-systemer o.l. for å tilpasse seg kravene i angrerettloven. Kostnadene ville redusert selskapenes overskudd, som fordeles til helse- og rehabiliteringsformål, idrett, kultur, samfunnsnyttige og humanitære organisasjoner og til norsk hestesport.

6 Merknader til lovforslaget

Til endringene i angrerettloven § 2

Bokstav g

svarer innholdsmessig til gjeldende bokstav h. Bestemmelsen gjennomfører forbrukerrettighetsdirektivet artikkel 3 nr. 4. Se de generelle merkna-dene i Prop. 64 L (2013–2014) punkt 3.2.3.

Bokstav h

svarer til tidligere bokstav f, slik denne lød før ikraftsettingen av lov 18. februar 2022 om endringer i forsikringsavtaleloven mv. (for-

sikringsdistribusjon mv.). I Prop. 64 L (2013–2014) heter det at bestemmelsen

«gjør unntak fra loven for avtaler som inngås med ekomtilbyder for enkeltstående bruk. For eksempel når man på en internettkafé betaler for bruk av en telefon eller for en internettforbinding. Bestemmelsen gjelder avtalen mellom forbrukeren og ekomtilbyderen som leverer telefon- eller bredbåndstjenesten. Det samme gjelder telefaks. «Ekomtilbyder» er ment å dekke de som tilbyr telekommunikasjonstjenester. Unntaket skyldes at det er upraktisk dersom kravene til forhåndsinformasjon, avtalebekreftelse og angrerett skal gjelde for disse tjenestene. Bestemmelsen gjennomfører forbrukerrettighetsdirektivet artikkel 3 nr. 3 bokstav m».

Se de generelle merknadene i Prop. 64 L (2013–2014) punkt. 3.2.8.

Bokstav i

Bokstaven gjennomfører forbrukerrettighetsdirektivet artikkel 3 nr. 3 bokstav c som unntar avtaler «om pengespill, som innebærer innsats med pengeverdi i hasardspill, herunder lotterier, kasinospill og veddemål» fra direktivets virkeområde. I tråd med den godt etablerte definisjonen i norsk rett må de tre elementene «innsats», «helt eller delvis tilfeldig resultat» og «en premie av økonomisk verdi» være til stede for at et spill skal utgjøre et pengespill. Denne definisjonen fremgår også av pengespilloven § 2. Se de generelle merknadene punkt 3.

Barne- og familiedepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i angrerettloven (pengespill).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i angrerettloven (pengespill) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i angrerettloven (pengespill)

I

I lov 20. juni 2014 nr. 27 om angrerett og opplysningsplikt ved fjernsalg og salg utenom faste forretningslokaler gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav g til i skal lyde:

g. avtaler om salg av varer og tjenester utenom faste forretningslokaler når den samlede kontraktssummen, inkludert frakt- og tilleggs kostnader som forbrukeren skal betale, er 300 kr eller mindre,

h. avtaler som er inngått med ekomtilbyder gjennom offentlig tilgjengelige betalingstelefoner for bruk av disse, eller som er inngått for bruk av én enkelt telefon-, Internett-, eller telefaksforbindelse opprettet av en forbruker,

i. avtaler om pengespill,

II

Loven trer i kraft straks.

